

[Brorsen.]

Den vil være at afsige inden 15. April, altsaa i Løbet af 8 Dage. Jeg vil naturligvis indrømme, at det er en meget kort Tid, Voldgiftsretten faar til at træffe denne Afgørelse, og der vilde naturligvis heller ikke have været det mindste i Vejen for at forhandle om Datoen, i det Øjeblik der havde været Mulighed for at forhandle med Regeringen og Regeringspartierne paa det Grundlag, der her er Tale om; vi har fra Venstres Side egentlig haft den Opfattelse, at man skulde have givet en noget længere Frist.

Nu bliver der altsaa Lejlighed til ude i Befolkningen — for herinde kan vi jo ikke blive enige, selv om vi diskuterer nok saa længe, saaledes som det hele nu ligger — at sammenligne det Forslag, Oppositionen stiller, med det Forslag, der er stillet fra Regeringens Side. Herinde er vi, som sagt, ikke i Stand til at trænge igennem med vore Tanker, men vi har jo et andet Forum, og vi fortrøster os til, at der ude i den almindelige Befolkning vil være uhyre mange, der vil sympatisere med det Standpunkt, vi har indtaget.

Regeringspartiernes Forslag gaar ud paa at ophøje til Lov det Forslag, der er stillet af Forligsmanden, men som er forkastet af Parterne; det skal nu ganske uden Ændringer ophøjes til Lov. Vi mener, det er urimeligt, ikke mindst i Betragtning af den store Minoritet, der har modsat sig Forslaget, og de Damer og Herrer, som nu om et Øjeblik skal til at stemme for dette Forslag, aner jo i Virkeligheden ikke, hvilke Urimeligheder dette Forslag eventuelt indeholder, for det har de aldeles ikke haft Tid til at sætte sig ind i, og man maa altsaa udelukkende holde sig til det Resultat, den enkelte er kommet til gennem sine Overvejelser. Som jeg udtalte ved første Behandling, maa vi huske paa, at Forligsmanden jo har den Opgave at forsøge at faa Parterne forligt, uden at han skal foretage de grundige Undersøgelser, som det naturligvis vilde blive en Voldgiftsrets Opgave at foretage.

Jeg undrer mig i og for sig ikke over, at den socialdemokratiske Fraktion inden for Regeringspartierne er Tilhænger af et Princip som det, man her gennemfører, at man med andre Ord herinde paa Rigs-

dagen direkte, kan man næsten sige, fastsætter Lønningerne ude i det private Erhvervsliv, men man undrer sig mere over, at Det radikale Parti, der for ikke ret mange Aar siden har talt saa uhyre meget om tvungen Voldgift, nu, som det viser sig, den ene Gang efter den anden, i Situationer, hvor der er Mulighed for, at netop dette Princip kan anvendes, gaar imod det. De Udtalelser, som Det radikale Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rager, fremsatte sidste Aar, gik navnlig i Retning af, at man stod i en akut Situation, og at der ikke var Tid til at træffe de Forberedelser, der nødvendigvis maatte gaa forud for Nedsættelsen af en Voldgiftsret. Efter disse Udtalelser skulde man tro, at det ærede Medlem og hans Parti vilde have gjort et Arbejde i det Aar, der er gaaet, for at faa hele Spørgsmaalet nærmere undersøgt, og der kan jo være Grund til at stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Rager, om han har foretaget sig noget i det Aar, der er gaaet, og om han agter at lægge sig i Selen for, at man i den kommende Tid kan naa noget i Retning af det, som man, som sagt, ikke mindst fra dette Partis Side saa længe og saa tit har talt om, naar vi blot gaar nogle faa Aar tilbage i Tiden. Jeg vil sige, at hvis det bliver Coutume, at vi fra Rigsdagens Side skal til at fastsætte Lønninger ude i det private Erhvervsliv, maa det dog siges at være betimeligt, om man i Tide fra de to Regeringspartiers Side forbereder Sagen noget bedre, end det har været Tilfældet hidindtil. Nu er der for mig ingen Tvivl om, at dette Lovforslag inden ret længe vil blive vedtaget ikke alene i dette høje Ting, men ogsaa i Landstinget, og vi har i de sidste Uger behandlet bl. a. det Lovforslag, hvorved man vil yde Tjenestemændene 6—7 Mill. Kr. mere i Lønninger, end de har faaet hidindtil. Naar dette Lovforslag her er blevet vedtaget, vil det medføre, at der er betydelige Grupper af Lønarbejdere, der faar noget mere i Løn, end de har haft hidtil. Det store Spørgsmaal er nu, hvad Regeringen vil foretage sig over for saadanne Erhverv, som i Virkeligheden er daarligere stillede nu end sidste Aar. Det kan positivt paavises, at dette gælder f. Eks. Landbruget, og der er maaske ogsaa andre Erhverv, som staar daarligere i det